U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **S. M.,** zastoupený Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem se sídlem Šumperk, nám. Míru 9, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 31. 7. 2012, č. j. 73 Ad 17/2011 – 93, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Josefu Baxovi a JUDr. Jiřímu Pallovi,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Josef Baxa a JUDr. Jiří Palla **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Ads 109/2012.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 2. 6. 2011, sp. zn. KUOK 60750/2011, ve věci dávky sociální podpory.

Po zaslání informace o řízení probíhajícím u Nejvyššího správního soudu a o složení senátu ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Ads 109/2012 - 46, stěžovatel v obtížně čitelném podání, doručeném zdejšímu soudu dne 27. 9. 2012, uplatnil námitku podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Josefu Baxovi a JUDr. Jiřímu Pallovi. Stěžovatel výslovně uvedl, že *„ve věci [...] jednají vyloučení soudci NSS tam uvedení.“* Dodal, že soudci ve věci rozhodovali již více než 3000 krát, pouze se opakují a opisují své původní plagiáty.

Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti ve výroku jmenovaní soudci shodně uvedli, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení, k jejich zástupcům ani k projednávané věci. Stěžovatele znají jen z úředního styku.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě přitom stěžovatel žádný podobný vztah nenamítá.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), pak smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem *„předchozí soudní řízení"* interpretovat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. V daném případě ovšem v řízení před Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodovala samosoudkyně JUDr. Martina Radkova, zatímco před Nejvyšším správním soudem má rozhodovat senát ve shora uvedeném složení, takže o takový případ evidentně nejde. Stěžovatel také nenamítá, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

Pokud stěžovatel brojí proti tomu, že uvedený senát (a zdejší soud jako takový) již několik předchozích věcí, jichž byl stěžovatel účastníkem, rozhodoval, pak je třeba znovu poukázat na § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Uvedená námitka stěžovatele proto nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu a rozhodování soudců čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu v dalších věcech stěžovatele vedených u zdejšího soudu nemohou být důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 – 162 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz): *„[D]řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho*

nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti.“

Lze tedy uzavřít, že námitky stěžovatele neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření shora jmenovaných soudců čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplynuly ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že soudci JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Josef Baxa a JUDr. Jiří Palla nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Ads 109/2012.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. prosince 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu